N. 21.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 11. Marca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d 28 lutego. Generał infanteryi Filozofow, aktualny tayny konsyliarz Popow zasiadać będą w radzie Monarszey. Aktualny Kammerher i mistrz ceremonii X. Radziwiłł uwalnia się od służby. Kammeriunker Graf Buxhewden otrzymał dostoyność Kammerhera.

RIGA d. 3 Marca. Z Helsingfors miasta leżącego w Szwedzkiey Finlandyi następuiącą wiadomość odbieramy pisaną d. 19 lutego. Dnia dzisieyszego Rossyiskie woyska tu wkroczyły; Szwedzkie dawniey wyparte z Aborfors, Lowisa, Borgo, w tém mieście zgromadziwszy się nakoniec, chciały odpor czynić; lecz pokonane i z warownych stanowisk szturmem wyparte, cofać się musiały śpiesznie do Sweaborg i Tawasthus; które iuż iedyne twierdze pozostaią Gustawowi Adolfowi w całey Finlandyi; tych zdobycie rozstrzygnie los prowincyi 100 mil długiey, 70 szerokiey; ludność nie odpowiada rozległości kraiu, ponieważ tam nie liczą nad dusz 700 t. Słychać iż woyska Szwedzkie ciągną na ratunek, czyniąc okrąg niezmierny, i bardzo trudny w porze zimowey przez Laponią, gdyż odnoga Bothnii iest teraz nieprzebyta. Druga iest powieść, że Król Szwedzki w stolicy Abo, i całey Finlandyi ogłosił pospolite ruszenie milicyi. Cokolwiek będzie tymczasem zwycięzca znalazł w Helsingfors wiele żywności, furażow, ammunicyi, dział 25. ieńców 230. Przed opanowaniem tego miasta Rossyanie walczyli z nieprzyiacielem pod Orimattile i Moerstun d. 17, w obu mieyscach pomyślnie, gdyż poymali Półkownika, Maiora, 3 innych Officyerów, 200 żołnierzy. Rozprawa trudną była naybardziey dla natężonych mrozów, głębokich śniegów, skał gęstych i gór kamiennych, położenie mieysc tak niewygodne, iż ledwie gdzie więcey nad 4 ludzi czołem prowadzono. Strzelce piesi dystyngwowali się mianowicie, na tych padła część pracy naytrudnieysza. Sweaborg i Tawasthus opasane być muszą, ponieważ za ustępuiącemi Szwedami straż przednia zwycięzców ku tym twierdzom pośpieszyła.

WIEDEN d. 2 Marca. Milicya stolicy naszey na dom inwalidów zrobiła dobrowolną składkę więcey 8 t. zł. ryn. wynoszącą, i oddała Arcy X. Karolowi. Z rządem Bawarskim Austracki zawarł umowę, którey mocą poddani Maxymiliana 1 mogą z kraiu Saltzburgskiego corok wyprowadzać 15 t. sązni drzewa, nawzaiem poddani Franciszka 1 z Bawaryi 200 t. miar soli; co ma trwać lat 6; statki Austryackie i Bawarskie rzekami Dunaiem, Inn, Saltzach, Solach płynące od cła są wolne w tym przypadku iedynie, gdy niosą własność koronną.

O stanie dzisieyszym państw Ottomańskich mamy wiadomość następuiącą. Z obozu W. Wezyra pod Adrianopolem iuż dawno rozbitego, żołnierze po większey części, Jańczarowie wszyscy rozeszli się do domów, tak że wodz ledwie mógł zatrzymać przy sobie 6 t. zbroynych; inni odchodząc w grudniu i styczniu przyrzekli na wiosnę powrócić, ieśli każe potrzeba. Mustafa Bairaktar strzegący brzegów Dunaiu liczy żołnierza do 30 t. Do Wezyra W. przybył na czele wybranców 2 t. Kusanzy Ali. Następca Passwana Oglou Mollah zachowuie się spokoynie w Widdinie. Słysześmy że dawniey Sułtan rozkazał Baszom państwa całego zaciągać iak naywięcey ludu, i pod Adrianopol przybywać; teraz pewnie wiemy, że z tych Wielkorządców żaden nic dotąd nie uczynił dla przyczyn taiemnych. Małe dywizye Azyatyckie stanowszy nad ciaśniną, iakby przeyść maiące do Europy, trwogę rzuciły na Constantinopol i kray przyległy, gdyż nie tayno, że Turecki żołnierz w ciągnieniu iest własnym ziomkom straszny.

Angielska eskadra zbliżywszy się do brzegów Morei lądować chciała, i Mainotów lud mieniący się pochodzącym od starożytnych Spartanów, do powstania nakłonić. Lecz ci widząc słabość ofiarowanego posiłku, w pokoiu zostać woleli; to samo zapewne w razie podobnym uczynią inni Grecy, pamiętaiąc iak straszliwe klęski przynosiło im nie raz powstanie niewczesne. Mainotów od łączenia się z Anglikami odwiodła ta ieszcze uwaga, że Basza Tripolizzy na czele 6 t. Turków stoiący w bliskości uważał pilnie ich obroty. Angielska flotta oddaliwszy się od Morei stanęła pod Corfou, podobno w zamiarze dobycia wyspy; lecz znayduiąc twierdze mocno przez Francuzów osadzone, zaniechał tego przedsięwzięcia Lord Collingwood, i zwrócił się ku wyspom Tureckim. Dardanelle, Salonichi, Smyrna, brzegi Egiptu mocno są zamknięte iego eskadrami; zdaie się iż przerwaniem handlu, niedostatkiem żywności chcą Anglicy zkłonić Portę Ottomańską do ugody z niemi.

Z rozkazu Lorda Collingwood czyliteż z własnego domysłu Anglicy poymane statki Greckie i Ottomańskie zatapiaią z ich ładunkiem. Opanowali Tenedos i wiele wysp na Archipelagu, przed któremi dość było ukazać się iednemu okrętowi, ażeby zniewolić do otworzenia bram twierdze i miasta bez żadney załogi własnym siłom zostawione. Z tey zdobyczy iedyną korzyść odniosł zwycięzca, że flotty swoie na morzu środziemném krążące opatrywać w żywność może, nawet portom Angielskim ią dostarczyć. Collingwood czeka wkrótce przybycia znacznych posiłków z

oyczyzny w okrętach i lądowym żołnierzu; co gdy się stanie, ma przystąpić do zabierania wysp większych, Candyi, Negrepontu, Meteliny, Rhodu, Cypru.

Nowy Wielkorządca Bośnii iest człowiek sprawiedliwy lubiący pokoy; twierdze w Saraio i wielu innych mieyscach zaczęte kończyć kazał; widząc zaś, że Serwianie według brzmienia ugody woysko swoie od granic odciągneli, zalecił urzędnikom Tureckim, unikać pilnie takich zdarzeń, któreby rozniecić mogły powtórnie przygaszony pożar woyny domowey, pogroziwszy karą śmierci przestępcom; co wykonał iuż na niektórych.

Minister zagranicznych interessów Stadion posłom naszym u dworów cudzoziemskich podał oświadczenie, w którém wyraża; ze przed traktatem podpisanym w Tilży Franciszek ofiarował swoie pośrednictwo do ugody powszechney, które gdy p[illegible]iego skutku nie wzieło, narody obojętne ucis[illegible] większego nad przeszły doświadczać zaczeły [illegible] przedłużenia woyny morskiey. Przerwa handl[illegible] poddanym szkodliwa przywiodła Cesarza, że mocnieysze uwagi podał Jerzemu 3 ostrzegaiąc iż ieśli nie będą przyięte, a Mocarstwa oboiętne nie doznaią ulgi od ucisków Angielskich, Austrya z tym narodem zerwie związek wszelki i posła swego z Londynu odwoła, co wkrótce nastąpiło, gdyż X. Stahremberg d. 23 stycznia stanoł na lądzie Europeyskim; nawzaiem Angielski poseł Adair musi ustępować z Wiednia. Zaleca nakoniec Stadion posłom Austryackim, ażeby poddanych Franciszka i znayduiących się w kraiach obcych uwiadomili o tém zdarzeniu, daiąc radę i przestrogę, iak maią postępować w okolicznościach teraźnieyszych, i uniknąć szkody, którąby ponieść mogli puszczaiąc się niebaczni na morze od Anglików; nayprzyzwoiciey zaś będzie, gdy w portach gdzie znayduią się teraz zostaną do czasu dalszego, cierpliwie czekaiąc pory szczęśliwszey.

Tenże Minister zagraniczny Stadion wydał obszernieysze oświadczenie do zagranicznych dworów, usprawiedliwiaiące postępek Cesarza względem W. Brytannii; między pobudkami które rząd Austryacki skłoniły do łączenia się z Mocarstwami położone iest bombardowanie Coppenhagi i zaięcie flotty Duńskiey. Graf Lodron Laterano całey Monarchii naszey znaiomy z oświecenia, cnoty, talentów i gorliwego patryotyzmu, którego nie raz świetne dał dowody obywatel znakomity, który dostoieństwa wysokie w kraiu i za granicą z honorem piastował, dziękuie za służbę Cesarzowi przenosząc się do Bawarskiey, iako poddany Króla Maxymiliana ze względu na rozległe włości które posiada w Tirolu ustąpionym r. 1805 przez traktat Presburgski. Franciszek 1, cała powszechność Austryacka ubolewa z nim nad potrzebą, która takiego męża odrywa od tey oyczyzny.

RZYM d. 3 lutego. Od kilku dni widzieliśmy wielkie obróty na dworze Oyca S. zgromadzali się często na radę Kardynałowie; lud zostawał w troskliwém oczekiwaniu następnych przypadków. Nakoniec wczora G. Miollis wkroczył do stolicy dawney świata na czele 6 t. Francuzów, którego uprzedził G. Lemarrois Adiutant Imperatora Napoleona; żołnierz podzielony na mnieysze kolumny osadził natychmiast wszystkie bramy, hauptwachy; w zamku S. Anioła straż Francuzką postanowiono, przed pałacem Papiezkim zatoczono dział kilka; co wszystko stało się w naygłębszey cichości bez naruszenia porządku i pokoiu. Wkrótce G. Miollis uwiadomiony, że Pius 7 nieco iest chory, zdiąć kazał wszystkie straże pałac otaczaiące, i działa zprowadzić; nawet warty po bramach żołnierzowi swoiemu i Papiezkiemu na przemianę utrzymywać, 3 wyiowszy gdzie stoią sami Francuzi, i zamek S. Anioła ich załogą napełniony. Dziś Kardynał Casoni Sekretarz stanu wydał oświadczenie imieniem Oyca S. dowodząc iak niezaprzeczone ma prawo do panowania w Rzymie i władzy naywyższey w państwach kościelnych od wieków; zaleca obywatelom zachowanie spokoyności i dobre obeyście się z woyskiem Francuzkiém, od którego narodu Ociec S. tak wiele dowodów odbierał uszanowania podczas podróży Paryzkiey. Dziś wieczorem G. Miollis miał audyencyą u Piusa 7, która tylko pół godziny trwała. Czekamy troskliwie co daley nastąpi.

LISBONA d. 3 lutego. G. Junot wyznaczył Ministrem woiennym dla Portugallii Francuza Luit, któremu pomagać będzie Don Sampeio; Ministrem wnętrznym i skarbowym został Herman, pomocnikami iego Don Mello i Azevedo; Ministrem sprawiedliwości oraz interessów duchownych Don Castro, pomocnikiem ieden z Kanoników Patryarchalnego kościoła Lisbony. Sekretarzem całey rady iest Vaublanc. Wyznaczenie tych osob nieiaką pociechę przyniosło Portugalczykom, że przynaymniey widzą na urzędzie niektórych ziomkow. G. Junot rozkazawszy zaczynać robotę dla naprawy drog i inne koniecznie potrzebne, wydał odezwę do narodu zachęcaiącą, ażeby spokoynie podlegali rządowi nowemu.

Tenże wodz dziś ogłosił wyrok Napoleona dany w Mediolanie d. 23 grudnia, którego treść następuie. Królestwo Portugalskie zapłaci nadzwyczayną kontrybucyą woienną 100 millionów franków, za które y złożenie wszelki maiątek osobisty i prywatny odpowiadać będzie. G. Junot całą summę rozłoży na miasta i prowincye, tak żeby obywatel nad możność nie płacił, i ieden nad drugiego uciśniony nie był. Wszystkie dobra Królowey Portugalskiey własne, X. Brezylii i familii panuiącey nadane sekwestrem zaięte zostaną, iakoteż maiątek tych obywatelów, którzy oyczyznę opuściwszy wynieśli się do Brezylii albo gdziekolwiek za granice, ieżeli na mieysce nie powrócą przed d. 15 lutego. Po tym wyroku nastąpiło ogłoszenie ustawy G. Junot, iakim sposobem i kiedy ma być płacona kontrybucya; między innemi rozkazano, żeby złoto, srebro, kleynoty znayduiące się w kościołach, kaplicach, bractwach Lisbońskich &c. do mennicy natychmiast znoszono, gdzie wszystko przyimie wyznaczony dozorca; ko-

ściołom iednak pozwolono zatrzymać liczbę świętych naczyń do służby ołtarza koniecznie potrzebną. Tego rozkazu wykonanie ma znieść niedostatek monety cyrkuluiącey w kraiu.

STRASBURG d. 18 lutego. Donoszono z Anglii i Paryża, iż Admirał Lallemant wyszedłszy z Rochefort udał się do Indyi wschodniey lub zachodniey; teraz z Lyonu wiadomość niespodzianą odbieramy, że ten wodz znalazł się w Toulonie, do którego portu niedawno miał zawinąć razem z eskadrą Hiszpańską. Ta wiadomość potrzebuie potwierdzenia; nie poymuiemy ieszcze iakim sposobem Lallemant przeszedł ciaśninę Gibraltarską nie postrzeżony od Admirała Purwis port Cadix zamykaiącego; daley czyli sama tylko eskadra z Carthageny, albo też i z Cadix przyłączyła się do niego; co koniecznie być musiało, ieżeli iest prawdą że Admirał Francuzki opuścił Toulon z 30 liniowemi okrętami; albowiem w tym porcie nie było nad 6, tyleż wybiegło z Rochefort, lecz gdy w Carthagenie liczono 8, w Cadix 13, połączone 4 eskadry wyniosą więcey 30 statków liniowych. Równa iest niepewność o dalszych zamiarach flotty zprzymierzoney; mówią iedni że udała się do Sycylii maiąc na tę wyspę wysadzić woysko Francuzkie przez Króla Józefa zebrane w Calabryi, zdaniem drugich póydzie do Adryatyckiey odnogi, da walną bitwę Angielskiey flotcie, którą ieżeli pokona, oczyściwszy morze środziemne, otworzywszy wszystkie porty nakoniec przystąpi do zdobywania Malty i Sycylii. Lord Collingwood nie maiąc teraz nad 26 okrętów i fregat, podobno nie zechce losu wątpliwego doświadczać; lecz gdy odbierze posiłek spodziewany zapewne usłyszemy wkrótce o wielkiey bitwie.

LONDYN d. 10 lutego. Oppozycya w obu izbach Parlamentowych nie przestaie powstawać na Ministrów za Coppenhagską wyprawę; ci dla lepszey obrony świadectwo pokazali Inspektorów morskich dowodzące, iż Duńska flotta gotową była do wyyścia pod żagle i lądowania na brzegach Szkockich. Podobnemi temu dowodami usprawiedliwiaią inne postępki swoie. Admiralicya uzbraia wielkie eskadry, zachowuiąc taiemnicę głęboką o ich przeznaczeniu; słychać iednak, iż niektóre póydą na morza północne. Rząd nasz ponowić miał żądanie, aby Korona Szwedzka twierdzę Marstrand drugim Gibraltarem nazwaną Anglikom osadzić pozwoliła, lecz Gustaw Adolf na to się nie zgadza.

W Algerze przed kilko tygodniami było wielkie ziemi trzęsienie, od którego domów upadłych liczą niemało; Muzułmani i Chrześcianie musieli szukać schronienia w otwartém polu, handel i rzemiosła zaniedbane; pomnaża klęskę powszechną woyna z Tunetem nie dokończona, bunt w Oran; iednak żeglarze nasi nie przestaią w Algerskich portach zabierać zboże, bydło, wiele żywności. Wyrachowała Admiralicya, że z flotty Admirała Gambier powracaiącey z Copenhagi 15 statków przewozowych zginęło, ludzi utonionych liczą 402, poymanych od nieprzyiacioł 400. W izbie niższey Sheridan chciał iuż rzecz wprowadzić o stanie Jrlandyi, i sposobach pewnieyszego utrzymania obywatelów w podległości, lecz postrzegłszy że z Reprezentantów tego Królestwa żaden prawie nie przybył do Londynu, zawiesił dzieło, dopóki obecni sami nie dadzą pewnieyszego świadectwa tym prawdom, które Sheridan przełożyć umyślił.

Z Bostonu iest wiadomość, że poseł nasz Rose wylądował w Norfolck, zkąd natychmiast pośpieszył do Washingtonu d. 11 stycznia; ciekawi iesteśmy iak przyimie Kongres propozycye iego ugodliwe; to pewna że z Amerykańskich portów iuż nie wolno nikomu wychodzić pod żagle, ani też zawiiać do nich. Uzbraia się RPta, ćwiczone są liczne milicye, o blizkich wyprawach do Canady, Nowey Szkocyi, N. Brunswicku, innych prowincyi Angielskich głośna mowa. Zbywa naybardziey Republikantom na działach i wszelkiey broni ręczney, ponieważ ludwisarni i fabryk w domu nie maią potrzebie dostarczaiących, a podczas pokoiu zapomnieli napełnić zbroiownie swoie przez zaniedbanie owey przestrogi dawney, szczęśliwy narod który w czasie spokoynym o woynie myśli. Chcąc naprawić omyłkę Prezydent Jefferson stara się teraz armat, ręczney broni i ognistey zprowadzić iak naywięcey z Europy. Francya wszystko może dostarczyć; nawet słychać iż Amerykanie 50 t. strzelby z Hollenderskich portów maią wkrótce wyprowadzić; lecz flotty Angielskie położą trudność w przewozie; a ów ładunek drogi ieżeli nie będzie poymany wychodząc z mieysca, przeięty zostanie przy Amerykańskich brzegach, gdzie Angielskie eskadry są zmocnione, i zapewne rozkaz odebrały mieć pilne oko na żeglarzów.

Głoszą pisma Oppozycyine, że Ambassador Austryacki Stahremberg starał się szczerze i silnie, aby rząd nasz zkłonił do ugody pożądaney z Mocarstwami lądowey Europy; lecz wszystkie usiłowania iego daremne były; skarżył się nawet przed poufałemi przyiaciołami, że Minister Cannig traktował z nim dumnie zapominaiąc pospolitey grzeczności. Odpowiadali naprzód Ministrowie, iż traktować nie mogą bez zprzymierzeńców, którémi są dzisiay Królowie Sycylíiski i Szwedzki, nakoniec że traktować nie będą, dopóki Francya nie obiawi, iakie być maią zasady pokoiu przyszłego, co gdyby uczyniła, zezwoliłaby na ugodę przed zaczęciem negocyacyi.

BERLIN d. 1 Marca. Z Królewca odbieramy doniesienie iż Akademia w tém mieście będąca Rektorem swoim wybrała syna Fryderyka 3 następcę tronu, któremu tytuł dano Magnificentissimus. Deputaci zanieśli iemu diploma elekcyi, które gdy przyioł wnet nastąpiło uroczyste ogłoszenie. Dziś Murat W. X Berg i Cliwii obeymuie dzierżawę kraiów niegdy Pruskich w Westfalii, Munster dusz liczy 126 t. Mark 156 t. Lingen i Teklenburg 46 t. ogółem 328 t. Do mieszkańców Prus wschodnich wyszło od rządu ostrzeżenie, iż kontrybucya nie dopłacona wynosi ieszcze w tey prowincyi 8 mill. franków; zatém każdy powinien część przypadaiącą iak nay-

rychley wnosić pod boiaźnią kary za zprzeciwieństwo i exekucyi woyskowey. Z wybranych kontrybucyi w oney stronie do Berlina niedawno przesłano 4 milliony.

Marszałek Victor nasz Gubernator kazał dostarczyć 13 t. koni dla iazdy Francuzkiey. Czekamy niecierpliwie doniesień z Paryża, które wyprowadzą nas z wątpliwości, będzie lub nie przyięty Fryderyk 3 do związku Reńskiego; tym czasem rzecz zdaie się pewna, że panowie do niego wchodzący zalecenie odebrali część woyska swoiego do Dalmacyi posyłać Papiery bankowe u nas tracą od 100 25, kompanii morskiey więcey 40; pieniędzy gotowych w cyrkulacyi mało widać, dla tych przyczyn trudne iest wypłacenie kontrybucyi Francuzom należnych. Z Hamburga donoszą, że w porze wiosenney Marszałek Bernadotte niewątpliwie wkroczy do Holsztynu i Sleswicku, zkąd przeprawi się do Fionii, Selandyi, Scanii nawet, ieśliby zaczeła się woyna między Danią i Szwecyą; sama tylko piechota ma być użytą do tey wyprawy, to iest dywizye Generałów Bonnet, Molitor, Grandjean.

PARYZ d. 23 lutego. Wyrokiem swoim Napoleon Jmperator przeznaczył w Medyolanie pałac zwany Brera na przybytek naukom i kunsztom; tu maią być złożone naydroższe płody rozumu, przemysłu, i ręki ludzkiey starożytne i nowe, iakie tylko znaleść się mogą w Królestwie Włoskiém. Drugi wyrok od Senatu w prawo zamieniony nadaie obywatelstwo Francuzkie wszystkim cudzoziemcom uczonym, którzy znakomitą przysługę narodowi naszemu uczynią talentem pożytecznym, byleby rok cały w kraiu mieszkali; w tenczas od Ministra zaleceni, gdy dzieło przeyrzy rada stanu, od W. Sędziego przywiley indygenatu otrzymawszy, przysięgę obywatelską na wierność wykonać powinni.

Dawniey przepisano było, żeby zmarłych Senatorów Francuzkich grzebiono w Pantheonie, lecz gdy ten kościoł wspaniały został przywrócony poźniey obrządkowi Katolickiemu, zrodziła się wątpliwość, gdzie maią być składane zwłoki tych Senatorów którzy nie są Katolikami, iak np. zmarły niedawno bogacz Perregaux. Rzecz przełożono Napoleonowi, który odpowiedział, że ten Senator uroczystym obrządkiem do kościoła Protestantskiego ma być przeniesiony.

Cały Paryż od nieiakiego czasu ciśnie się do galleryi Luwru, oglądaiąc obraz koronacyi Napoleonowey zrobiony przez Dawida, bardzo wielki, piękny, artyście temu honor czyniący. Przed kilko laty Jmperator oświadczył chęć założenia szkoły głowney, Jmperatorską zwaney, któraby wszelkie rodzaie nauk i kunsztów połączyła. Woyny lądowe od r. 1805 trwaiące wykonać przedsięwzięcie nie dozwoliły. Tymczasem edukacyiny Minister stanu konsyliarz Fourcroy wygotował proiekt do tego stosowny, który iak słychać nie będzie przyięty; dano pierwszeństwo drugiemu, nad którym spólnie pracowali, Wice Elektor Talleyrand i uczony Degerando; ten wkrótce ma być uskuteczniony. Po dwuch rapportach wiadomych, które dał Institut panuiącemu, nastąpił trzeci od klassy historyczney i litteratury: Levesque i Dacier opowiedzieli swoie i towarzyszow zabawy od r. 1789 podziśdzień. W dawney manufakturze porcellany Sevres kazano iak naydokładniey wyrobić wszystkie posągi pięknieysze zdobiące Muzeum Napoleona.

W miastach Cahors, Saumur, Nimes, Montpellier dało się czuć trzęsienie ziemi. Marszałek Victor ma być przeniesiony z Berlina na kommendę woysk zastępuiących Portugallią. G. Dupont w Valladolid czynił popis 18 t. młodzieńców korpusu swego; na widowisko nowe zbiegły się zewsząd niezmierne tłumy obywatelów Hiszpańskich. Nowo narodzonego syna G. Souham Napoleon trzymał do chrztu przez Prefekta departamentu Vienne; odprawił się obrządek uroczyście przy nieustannêm strzelaniu z armat i woyskowey paradzie. W. X. Berg i Cliwii Murat zawczora wyiechał z Paryża do Państw swoich pośpieszaiąc; za kilka dni obeymuie Munster przyszłą stolicę, i inne dzierżawy dawniey Pruskie, te iemu Francya daie w zamianę ustąpionego miasta i twierdzy Wesel. W Hiszpańskich portach odebrano wiadomość o pomyślney żegludze Portugalskiey eskadry, która Lisbonę opuściwszy d. 27 listopada, dobrym wiatrem przybiła naprzód do Madery, gdzie okręta wodę i żywność odmieniły; ztąd niemieszkaiąc udawszy się w dalszą żeglugę, na początku stycznia bez przypadku żadnego trafiły do portu Wszystkich SS.

COPPENHAGA d. 27 lutego. Nowe doniesienia przysłane z Gothemburga znać daią, że tam nie przybyła flotta i woysko Angielskie lecz tylko stoią w porcie niektóre okręta woienne przez Admirała Gambier zostawione. Jnni twierdzą że Brytannia W. pewnie da posiłek morzem i lądem zprzymierzeńcowi swemu na wiosnę, ieżeli woyna zapali się na północy. Następca tronu z Kiel powrócił do stolicy naszey. Do ofiar obywatelskich na wystawienie flotty nowey przybyły dobrowolne składki, czynione od wszystkich regimentów armii Duńskiey; każdy summę dość znaczą przesłał rządowi. W tuteyszych magazynach znayduie się kawy kilka millionów funtów, iednak ten produkt iest drogi, ponieważ nie spodziewaią się kupcy otrzymać więcey z wysp Antilskich. Korsarz od mieszkańców wyspy Bornholm uzbroiony poymał 3 Angielskie statki, których przedaż czystego zysku przyniosła 100 t. talarów. Rząd nasz pilnie z zagranicy zprowadza maytków Duńskich lądem, którzy okrętów swoich morzu przez nieprzyiacioł okrytemu powierzyć nie śmieią, ci iakoteż zaciągnieni w kraiu będą użytemi do osadzenia korsarzów i szalup zasłaniać maiących brzegi Królestwa.

W Stockholmie niedawno uroczyście odkryto posąg wystawiony s. p. Królowi Gustawowi 3 kosztem obywatelów tey stolicy, z napisem wyrażaiącym wdzięczność narodu całego za trudy podięte przez tego Monarchę na woynie i w pokoiu kwitnącym dla dobra poddanych.